

ORIGINAL ARTICLE

Digital Onomastics: Analyzing Individual and Collective Identity in Instagram Usernames within the Iranian Community

Elahe Kamari*

Assistant Professor, Department of
English Language Teaching,
Farhangian University, P.O. Box
14665-889, Tehran, Iran.

Correspondence:

Elahe Kamari

Email: Elaheh.kamari@cfu.ac.ir

Received: 29/Mar/2025

Revised: 30/Apr/2025

Accepted: 21/May/2025

How to cite:

Kamari, E. (2025). Digital Onomastics: Analyzing Individual and Collective Identity in Instagram Usernames within the Iranian Community, *Journal of Sociolinguistics*, 8 (30), 105-118.
(DOI: [10.30473/jl.2025.74181.1683](https://doi.org/10.30473/jl.2025.74181.1683))

ABSTRACT

This study aimed to qualitatively analyze the usernames of Persian-speaking Instagram users to identify linguistic patterns and identity-related themes. Employing a qualitative approach and the thematic analysis method developed by Braun and Clarke (2006), 200 usernames were randomly collected from active Persian-speaking users (residing in Iran and diaspora) between April 2024 and March 2025. Data were analyzed through a six-phase process: data familiarization, initial coding, theme generation, theme review, final theme definition, and reporting. The findings revealed five primary themes: "personal names" (35%), "linguistic creativity" (30%), "cultural representation" (20%), "professional identity" (10%), and "humor and creativity" (5%). These themes highlight the intricate interplay between tradition and modernity in users' digital identities. Personal names reflect the continuity of individual identity, often adapted with numbers or suffixes to meet digital uniqueness requirements. Linguistic creativity, exemplified by code-switching and playful orthography, underscores innovation and multicultural adaptation, particularly among diaspora users. Cultural representation, through references to Iranian heritage such as poets or cities, demonstrates a strong link to collective cultural roots, albeit sometimes blended with global elements like English terms. Professional identity indicates strategic self-presentation for networking, while humor and creativity reveal playful self-expression, often aimed at attracting attention or fostering engagement. The results suggest that usernames serve as more than mere identifiers; they mirror both individual and collective identities while acting as sensitive indicators of social and cultural transformations. Limitations, including the restricted sample size (200 users) and exclusive focus on Instagram, may affect generalizability. However, independent coding and rigorous documentation enhanced the analysis's reliability. This study underscores the need for further research into digital onomastics within visually oriented platforms to deepen understanding of Persian-speaking users' digital identities in a globally connected context.

KEYWORDS

social onomastics, digital identity, thematic analysis, Instagram, digital onomastics. Persian-speaking users, sociolinguistics.

Introduction

The proliferation of digital platforms has fundamentally reshaped human interaction and identity construction (Turkle, 2011). Within this evolving landscape, digital identity emerges as a crucial, multifaceted construct representing individuals' online personas (van Dijck, 2013). Usernames, as primary and persistent elements of this digital self, play a pivotal role beyond mere identification. They function as active semiotic resources employed by users for self-expression, managing privacy, and establishing communication (Crystal, 2006; Paasonen, 2011). The emerging field of Digital Onomastics investigates these naming practices in online environments, recognizing names as windows into social values and identity negotiations (Gammeltoft, 2023). While traditional identity might be relatively stable, digital identity is often fluid and context-dependent, shaped by user agency and external interpretations (Turkle, 2011; van Dijck, 2013). Usernames, in particular, reflect both individual identity choices (Le Page & Tabouret-Keller, 1985) and collective cultural affiliations (Ainiala & Ostman, 2017). Despite the significance of naming practices, research on non-English usernames, especially within culturally rich contexts like the Persian-speaking community on visually-oriented platforms like Instagram, remains limited. Persian names, rooted in deep literary and historical traditions, undergo transformations in the digital sphere, often blending with global elements or exhibiting linguistic innovation (Bosworth, 1996; Appadurai, 1996). This study addresses this gap by qualitatively analyzing the linguistic patterns and identity-related themes embedded within the Instagram usernames of Persian-speaking users, exploring the complex interplay between tradition and modernity in their digital identity construction.

Method

This study employed a qualitative approach utilizing thematic analysis, as outlined by Braun and Clarke (2006), to explore the richness and nuances of username choices. A dataset of 200 usernames was randomly collected from publicly accessible and active Instagram profiles of Persian-speaking users, including those residing in Iran and the diaspora, between April 2024 and March 2025. Inclusion criteria involved confirmed Iranian identity (verified through profile content analysis or, in ambiguous cases, brief interactions) and demonstrated proficiency in Persian. The sample size was determined by the principle of theoretical saturation, where data collection ceased after 200 usernames as no new significant patterns were emerging. The data analysis followed the six-phase process recommended by Braun and Clarke (2006): (1) data familiarization; (2) initial coding identifying linguistic features and semantic content; (3) theme generation; (4) theme review and refinement; (5) final theme definition and naming; and (6) report writing. To enhance reliability and validity, coding was performed independently by two researchers, with discrepancies resolved through discussion. Methodological rigor was further supported by careful documentation and triangulation where possible, cross-referencing username patterns with profile information (Abbaszadeh et al., 2011, p. 151).

Findings

The thematic analysis identified five primary themes reflecting diverse strategies of identity representation, showcasing a spectrum of user choices: Personal Names (35%): The most frequent theme involved using real names (e.g., 79AliRezaei,

1995Sara_Karimi), often modified with numbers (like birth years) or symbols (.,_) to ensure uniqueness on the platform while preserving a link to offline identity. Linguistic Creativity (30%): This theme captured innovative language use, including code-switching between Persian and English (e.g., PersianStar), playful orthography or morphology (e.g., _Bahaaar), neologisms, and blending terms, highlighting adaptation to the digital medium and multicultural contexts. Cultural Representation (20%): Users explicitly referenced Iranian culture through geographical locations (e.g., TehranGirl), literary figures (e.g., HafezLover), historical sites (e.g., TakhtJamshid), or cultural concepts, signifying a connection to collective heritage. Some blended these references with English terms (e.g., Iran_ArtGallery). Professional Identity (10%): A smaller group used usernames to signal their profession, field of study, or significant interest (e.g., Photographer_Iran, Dr_Mohsen), indicating a strategic use of the username for networking or self-branding. Humor and Creativity (5%): The least common theme involved usernames characterized by humor, irony, puns, or unconventional phrasing (e.g., Khar_Mah, PizzaLover_IR), likely used for expressing personality, attracting attention, or playful engagement.

Discussion

The findings reveal that Instagram usernames chosen by Persian speakers are more than mere identifiers; they are dynamic sites of identity negotiation. These usernames function as semiotic resources that reflect the complex interplay between individual expression and collective affiliation, and between cultural tradition and digital modernity. The dominance of adapted personal names suggests a baseline desire for continuity with offline identity (Le Page & Tabouret-Keller, 1985), modified to fit digital constraints. The significant presence of linguistic creativity, particularly code-switching, aligns with research on multilingual digital practices (Biró, 2019) and reflects the adaptability of users, especially in diaspora contexts, navigating multiple cultural frames (Appadurai, 1996). References to cultural heritage underscore the enduring importance of collective identity markers (Ainiala & Ostman, 2017), even as they are sometimes blended with global elements. The themes of professional identity and humor highlight the performative nature of online self-presentation, where users strategically craft personas for specific audiences or purposes (Boyd, 2014). The act of selecting and crafting these names is an exercise in agency, allowing users to assert desired identities within the platform's affordances and constraints (Kostanski & Puzey, 2016). Overall, these usernames serve as sensitive indicators of broader social and cultural trends within the Iranian community, both locally and globally (Van Langendonck, 2007).

Conclusion

This study demonstrates that Instagram usernames within the Persian-speaking community are rich, multifaceted indicators of individual and collective identity. They reveal a dynamic negotiation between preserving cultural heritage and engaging with globalized digital culture, expressed through diverse linguistic and thematic strategies ranging from adapted personal names to creative wordplay and cultural signaling. The findings contribute empirical insights into digital onomastics within a non-Western, visually oriented platform context. While the qualitative approach offered valuable depth, its limitations such as the small sample size and focus on a single platform

suggest that findings should be generalized with caution. Future research should explore larger datasets, possibly using mixed methods including NLP, compare naming practices across different platforms (e.g., Telegram, Twitter) and demographics (e.g., age groups), conduct longitudinal studies to track changes, and incorporate user interviews to understand motivations behind specific choices. Continued investigation into digital naming practices is crucial for a deeper understanding of how identities are constructed, performed, and negotiated in our increasingly digitally mediated world.

Keywords

social onomastics, digital identity, thematic analysis, Instagram, digital onomastics. Persian-speaking users, sociolinguistics.

«مقاله پژوهشی»

نام‌شناسی دیجیتال: تحلیل هویت فردی و جمعی در نام‌های کاربری اینستاگرام در جامعه ایران

الهه کمري *iD

استادیار، گروه آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه فرهنگیان، صندوق پستی ۸۸۹-۱۴۶۶۵، تهران، ایران.

نویسنده مسئول:

الهه کمري

رایانامه: Elaheh.kamari@cfu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۱/۰۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۲/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۳۱

استناد به این مقاله:

کمري، الهه (۱۴۰۴). نام‌شناسی دیجیتال: تحلیل هویت فردی و جمعی در نام‌های کاربری اینستاگرام در جامعه ایران، فصلنامه زبان‌شناسی اجتماعی، ۸ (۳۰)، ۱۱۸-۱۰۸.
(DOI: [10.30473/IL.2025.74181.1683](https://doi.org/10.30473/IL.2025.74181.1683))

چکیده

این پژوهش با هدف تحلیل کیفی نام‌های کاربری کاربران فارسی‌زبان در اینستاگرام، الگوهای زبانی و مضامین هویتی موجود در آن‌ها را بررسی کرده است. بدین منظور، با استفاده از رویکرد کیفی و روش تحلیل مضمون، ۲۰۰ نام کاربری از پروفایل‌های فعال کاربران فارسی‌زبان (ساکن ایران و مهاجران) بین فروردین تا اسفند ۱۴۰۳ به صورت تصادفی جمع‌آوری شد. داده‌ها در شش مرحله شامل: آشنایی با داده‌ها، کدگذاری اولیه، خلق مضامین، بازبینی، تعریف نهایی مضامین، و گزارش‌دهی تحلیل شدند. یافته‌های حاصل، پنج مضمون اصلی را نشان داد: «نام‌های شخصی» (۳۵٪)، «خلاقیت زبانی» (۳۰٪)، «بازنمایی فرهنگی» (۲۰٪)، «هویت حرفه‌ای» (۱۰٪) و «طنز و خلاقیت» (۵٪). این مضامین بیانگر تعامل پیچیده میان سنت و مدرنیته در هویت دیجیتال کاربران هستند. نام‌های شخصی، نشان‌دهنده تداوم هویت فردی؛ خلاقیت زبانی نمایانگر رمزگردانی و نوآوری، و بازنمایی فرهنگی حاکی از پیوند با میراث ایرانی است و هویت حرفه‌ای بر خودنمایی و شبکه‌سازی و طنز بر خودبیانگری خلاقانه دلالت دارد. نتایج حاکی از آن است که نام‌های کاربری نه تنها هویت فردی و فرهنگ جمعی را بازتاب می‌دهند، بلکه به عنوان شاخصی برای تحولات اجتماعی عمل می‌کنند. محدودیت‌هایی نظیر حجم نمونه محدود و تمرکز بر اینستاگرام تعمیم‌پذیری را تحت تأثیر قرار داده، اما کدگذاری مستقل و مستندسازی دقیق، اعتبار تحلیل را تقویت کرده است. این پژوهش بر ضرورت مطالعه بیشتر نام‌شناسی دیجیتال در پلتفرم‌های بصری تأکید می‌کند تا درک عمیق‌تری از هویت دیجیتال فارسی‌زبانان حاصل شود.

واژه‌های کلیدی

نام‌شناسی اجتماعی، هویت دیجیتال، تحلیل مضمون، اینستاگرام، نام‌شناسی دیجیتال، کاربران فارسی‌زبان، زبان‌شناسی اجتماعی.

مقدمه

نام‌شناسی^۱ اجتماعی، شاخه‌ای از زبان‌شناسی است که به بررسی نقش نام‌ها در بازتاب ارزش‌های فرهنگی، هویت فردی و پیوندهای اجتماعی می‌پردازد (هانکس^۲ و همکاران، ۲۰۱۶). گسترش فراگیر فضاهای دیجیتال، تحولی بنیادین در شیوه‌های تعامل انسانی، ساختارهای اجتماعی و درک افراد از «خویشتن»^۳ ایجاد کرده است. در قلب این دگرگونی، مفهوم هویت دیجیتال قرار دارد؛ سازه‌ای چندوجهی و میانجی‌شده که نمایانگر نقاب‌های افراد در گستره وسیع برخط است (ون‌دایک^۴، ۲۰۱۳؛ تورکل^۵، ۱۹۹۵). این هویت، برخلاف هویت‌های نسبتاً پایدار در جهان فیزیکی، اغلب سیال، وابسته به زمینه و محصول تعامل پیچیده‌ای میان اراده کاربر و تفسیرهای بیرونی، اعم از انسانی و الگوریتمی است. در این میان، نام‌ها و شیوه‌های نام‌گذاری نقشی محوری در ساخت، نمایش و مدیریت این هویت ایفا می‌کنند و مطالعه آن‌ها در بستر دیجیتال، موضوع اصلی زیرشاخه نوظهور «نام‌شناسی دیجیتال»^۶ قرار دارد (گاملتوفت^۷، ۲۰۲۳). نام‌شناسی دیجیتال به بررسی نام‌های کاربری، شناسه‌ها، آدرس‌های ایمیل، نام‌های دامنه و سایر اشکال نام‌گذاری در محیط‌های برخط می‌پردازد و آن‌ها را نه صرفاً برجسب‌هایی فنی، بلکه منابع نشانه‌شناختی فعالی می‌داند که کاربران برای بیان مقاصد، ابراز هویت، مدیریت حریم خصوصی، و برقراری ارتباط به کار می‌گیرند (کریستال^۸، ۲۰۰۶؛ پاسونن^۹، ۲۰۱۱). انتخاب یک نام دیجیتال، کنشی هویتی است که می‌تواند بازتاب‌دهنده پیوندهای فرهنگی، علایق شخصی، هویت حرفه‌ای، تمایل به گمنامی یا پذیرش خلاقانه هنجارهای زبانی و فناوریانه باشد. این انتخاب‌ها همچنین تحت تأثیر مستقیم معماری و سیاست‌های پلتفرم‌ها قرار دارند که با تعیین محدودیت‌ها و امکانات، چارچوب ابراز هویت دیجیتال را شکل می‌دهند (گیلسپی^{۱۰}، ۲۰۱۰).

اگرچه پژوهش‌های داخلی و خارجی بسیاری در حوزه نام‌شناسی (زندى و میرمکری، ۱۳۹۶؛ احمدی و همکاران،

۱۳۹۷؛ زندى و واثق، ۱۳۹۹؛ زندى و همکاران، ۱۳۹۹؛ زندى و همکاران، ۱۴۰۰؛ آلفورد^{۱۱}، ۱۹۸۸)، الگوهای نام‌گذاری در فضاهای غیردیجیتال یا پلتفرم‌های غربی را بررسی کرده‌اند اما ویژگی‌های نام‌های کاربری فارسی در اینستاگرام از جمله ساختارهای زبانی، معانی نمادین و ارتباط آن‌ها با فرهنگ ایرانی هنوز به‌صورت جامع مطالعه نشده است. این خلأ پژوهشی، ضرورت تحلیل نام‌های کاربری فارسی را در فضای دیجیتال پررنگ می‌کند، فضایی که در آن نام‌ها نه تنها ابزاری برای شناسایی، بلکه بخشی اساسی از فرآیند ساخت و نمایش هویت دیجیتال هستند. افزایش توجه به هویت دیجیتال در دهه‌های اخیر (تورکل، ۲۰۱۱ و ون‌دایک، ۲۰۱۳)، اهمیت مطالعه و چگونگی بازنامایی خود در فضای برخط را دوچندان کرده است. نام کاربری به عنوان یکی از اولین و پایدارترین عناصر این هویت، نقشی کلیدی ایفا می‌کند. با این حال، مطالعات محدودی به ابعاد زبانی و فرهنگی نام‌های کاربری غیرانگلیسی در رسانه‌های اجتماعی پرداخته‌اند.

نام‌های فارسی که ریشه در سنت‌های ادبی و مذهبی ایران دارند، در فضای دیجیتال امروزی با نوآوری‌هایی همراه شده‌اند. به‌عنوان مثال، کاربران با ترکیب زبان فارسی و انگلیسی یا استفاده از نمادها، هویت خود را بازتعریف می‌کنند (بوئورث^{۱۲}، ۱۹۹۶). این بازتعریف هویت نه تنها به دلیل نفوذ عناصر جهانی، بلکه به‌طور همزمان به‌علت حفظ ارزش‌های فرهنگی محلی نیز صورت می‌گیرد. به‌طوری که کاربران در انتخاب نام‌های کاربری خود میان این دو جنبه در نوسان هستند و این نوسان نشان‌دهنده چالش‌ها و فرصت‌های هویتی در دنیای دیجیتال کنونی است (آپادورای^{۱۳}، ۱۹۹۶). افزون بر این، نقش قابلیت‌های بصری و متنی اینستاگرام در شکل‌دهی به راهبردهای نام‌گذاری همچنان نادیده مانده است، که پرسش‌هایی درباره چگونگی تلفیق میراث فرهنگی و مدرنیته توسط کاربران فارسی‌زبان را در هویت‌های دیجیتال‌شان مطرح می‌کند (میلر^{۱۴}، ۲۰۱۱).

هدف این پژوهش، تحلیل محتوای کیفی نام‌های کاربری اینستاگرام کاربران فارسی‌زبان با رویکردی مبتنی بر نام‌شناسی دیجیتال و مطالعات هویت دیجیتال است تا الگوهای زبانی و مضامین هویتی موجود در آن‌ها شناسایی و

11. Alford, R. D.
12. Bosworth, C. E.
13. Appadurai, A.
14. Miller, D.

1. Onomastics
2. Hanks, P
3. selfhood
4. van Dijk, J.
5. Turkle, S.
6. Digital Onomastics
7. Gammeltoft, P.
8. Crystal, D.
9. Paasonen, S.
10. Gillespie, T.

تفسیر شوند. سؤالات پژوهش به شرح زیر هستند:

چه الگوهای زبانی و مضامین فرهنگی در نام‌های کاربری اینستاگرام کاربران فارسی‌زبان قابل شناسایی است؟ این نام‌ها چگونه هویت دیجیتال فردی و بازتابی از فرهنگ جمعی را در تعامل با ویژگی‌های پلتفرم اینستاگرام شکل می‌دهند؟

پیشینه پژوهش

زبان‌شناسی اجتماعی، زبان را نه به‌عنوان یک پدیده انتزاعی، بلکه در ارتباط با سایر پدیده‌های فرهنگی و اجتماعی مطالعه می‌کند (زندى و واثق، ۱۴۰۰). در این چارچوب، «نام‌شناسی اجتماعی»^۱ به‌عنوان شاخه‌ای از زبان‌شناسی، نقش نام‌ها را در بازتاب ارزش‌های اجتماعی، هویت‌ها، و تعلقات فرهنگی بررسی می‌کند (آینیالا^۲ و استمان^۳، ۲۰۱۷). نام‌ها تنها ابزاری برای شناسایی افراد، اشیاء، یا مکان‌ها نیستند؛ بلکه بیانگر هویت‌های عمیق‌تر، ابزارهایی برای وابستگی عاطفی، و آینه‌ای از ارزش‌ها و سنت‌های جامعه هستند (کوستانسکی^۴ و پوزی^۵، ۲۰۱۶، ۱۳).

نام‌گذاری می‌تواند بیانگر نوعی قدرت باشد. عمل نام‌گذاری یک عمل قدرت است؛ چه توسط والدین برای فرزندان، چه فاتحان برای سرزمین‌ها، و چه سازمان‌ها برای خود. این انتخاب‌ها همواره آکنده از ادعای اقتدار و کنترل هستند. نام‌ها زبان نمادینی را شکل می‌دهند که از طریق آن، معانی مشترک ساخته و بازتولید می‌شوند. این اصول در فضای دیجیتال نیز صادق است، اما با پیچیدگی‌های جدیدی همراه می‌شود. در این قلمرو، انتخاب نام کاربری نوعی اعمال قدرت فردی در فرآیند خودنام‌گذاری دیجیتال که در آن، کاربر تلاش می‌کند هویتی متمایز یا مطلوب را در فضای مجازی بازتعریف کند. این فرآیند، بخشی کلیدی از ساخت هویت دیجیتال محسوب می‌شود (تورکل، ۲۰۱۱؛ بویده، ۲۰۱۴).

با این حال، این قدرت به ظاهر آزاد، محدود به چارچوب‌های هنجاری (تابوهای زبانی، روندهای اجتماعی)، فرهنگی (ارزش‌های محلی و جهانی) و فناوریانه (محدودیت کاراکترها، الزامات پلتفرم) است (کریستال، ۲۰۰۶). از این منظر، نام‌های کاربری، به‌عنوان موضوع اصلی نام‌شناسی

دیجیتال، آینه‌ای حساس از تحولات اجتماعی و فرهنگی هستند: آن‌ها نه تنها نقش‌های فرهنگی (مانند حفظ میراث یا پذیرش فرهنگ جهانی)، تعاملی (مانند ایجاد پیوندهای گروهی برخط) و اجتماعی (مانند نقد یا تثبیت ساختارها) را ایفا می‌کنند، بلکه ردپای تغییرات جامعه، از جابه‌جایی قدرت تا دگرپرسی ارزش‌ها را در قالب کلمات و نمادهای دیجیتال ثبت می‌کنند. پویایی یک جامعه در تحولات اجتماعی آن متجلی می‌شود و مطالعه نام‌ها یکی از حوزه‌های کلیدی برای ردیابی این تحولات است. «ساختارها و الگوهای نام‌گذاری، بازتابی سریع از تغییرات جدید در جامعه‌اند» (ون لانگندونک^۷، ۲۰۰۷، ۳۰۸). دگرگونی‌های اجتماعی بر ساختار و شیوه‌های نام‌گذاری تأثیر می‌گذارند و این موضوع، نام‌ها را به شاخصی حساس برای تحلیل تغییرات فرهنگی و اجتماعی تبدیل می‌کند.

این امر به‌ویژه در مورد نام‌های کاربری صادق است که کاربران با سرعت و انعطاف‌پذیری بیشتری نسبت به نام‌های رسمی انتخاب یا تغییر می‌دهند. نام کاربری به مثابه برچسبی برای شناسایی، بازنمایی هویت دیجیتال فردی (لو پیج^۸ و تابوره-کلر^۹، ۱۹۸۵) و تصویری از شخصیت برخط فرد عمل می‌کند (چیانگ^{۱۰}، ۲۰۰۸). این نام‌ها بر درک ما از خودمان و دیگران در فضای مجازی تأثیر می‌گذارند (پوزی و کوستانسکی، ۲۰۱۶). در حالی که دیدگاه سنتی نام‌ها را فاقد معنای ذاتی می‌دانست (اندرسون^{۱۱}، ۲۰۰۷؛ میل^{۱۲}، ۱۸۴۳). دیدگاه مدرن و به‌ویژه رویکردهای حاکم بر نام‌شناسی دیجیتال، نام‌های کاربری را واژه‌هایی معنادار، خلاقانه، و بخشی جدایی‌ناپذیر از زبان و فرهنگ دیجیتال می‌دانند (هادلستون^{۱۳} و پولام^{۱۴}، ۲۰۰۲؛ واکوویاک^{۱۵}، ۲۰۱۶ و اندروسوپولوس^{۱۶}، ۲۰۲۱). این پژوهش از دیدگاه دوم پیروی می‌کند و نام‌های کاربری را در بافت مطالعات اجتماعی-نام‌شناختی و هویت دیجیتال تحلیل‌پذیر می‌داند. پیشینه تجربی پژوهش‌ها نیز مؤید اهمیت این موضوع است.

کازیابا^{۱۷} و بورکوا^{۱۸} (۲۰۲۲) در پژوهشی با عنوان

7. Van Langendonck, W.

8. Le Page, R.B.

9. Tabouret-Keller, A.

10. Cheang, J.

11. Anderson, J. M.

12. Mill, J. S.

13. Huddleston, R.

14. Pullum, G.K.

15. Walkowiak, J.B.

16. Androustopoulos, J.

17. Kaziaba, V.

18. Burkova, T.

1. Socio-onomastics

2. Ainiala, T.

3. Ostman, J.-O.

4. Kostanski, K.

5. Puzey, G.

6. Boyd, D.

«نوجوانان، نام و اینترنت: نام‌گذاری دختران آلمانی‌زبان در فضای مجازی» به تحلیل ۲,۳۶۳ نام کاربری ساخته‌شده توسط دختران ۱۱ تا ۱۷ ساله در پلتفرم‌هایی مانند اینستاگرام، توییتر و تیک‌تاک طی سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ پرداختند. پژوهش آنها با روش ترکیبی (تحلیل کمی نام‌ها و مصاحبه‌های کیفی) نشان داد که نوجوانان از نام‌های مستعار نه تنها به‌عنوان ابزاری برای بازتاب جنسیت (با نشانه‌های مستقیم مانند واژه «دختر» یا غیرمستقیم مانند رنگ‌های نمادین) و سن (از طریق ارجاع به سلبریتی‌ها یا موسیقی پاپ) استفاده می‌کنند، بلکه در تلاشی ظریف برای تعادل بین فردیت و تعلق گروهی، نام‌هایی منحصربه‌فرد (مانند «پری_تنها») را با عناصر اجتماعی (مانند اعداد یا نمادهای تزئینی) ترکیب می‌کنند. همچنین، برخی با انتخاب نام‌های انتزاعی (مانند «ابر_نقش») یا ترکیب‌های چندزبانه (مانند «StarBlume») به دنبال حفظ حریم خصوصی و نمایش خلاقیت زبانی هستند. این مطالعه تأکید می‌کند که نام‌های کاربری در فضای مجازی، فراتر از یک برچسب ساده، ابزاری راهبردی برای هویت‌سازی دیجیتال، بیان مراحل رشد شناختی، و ناوبری در فضای بین‌فرهنگی اینترنت محسوب می‌شوند. چنین پژوهش‌هایی درک عمیق‌تری را از چگونگی شکل‌گیری هویت دیجیتال در نسل جوان و نقش نام‌ها به‌عنوان پلی میان فردیت و جامعه مجازی ارائه می‌دهند.

مطالعات در زمینه زبان‌شناسی اجتماعی و رسانه‌های دیجیتال، نام‌های کاربری را به‌عنوان یکی از کلیدی‌ترین عناصر هویت برخط مورد بررسی قرار داده‌اند. آندروسوپولوس (۲۰۲۱) در تحقیقی جامع درباره زبان و هویت در ارتباطات دیجیتال، استدلال می‌کند که نام‌های کاربری اغلب ترکیبی از عناصر هویتی ثابت (مانند نام واقعی یا مکان) و خلاقیت فردی (مانند استفاده از اعداد، نمادها، یا واژگان غیرمعارف) هستند. این یافته‌ها با پژوهش قدیمی‌تر بچار-اسرالی^۱ (۱۹۹۵) هم‌راستا است که نشان داد کاربران اولیه اینترنت از نام‌های مستعار برای ابراز هویت، طنز، یا حتی اعتراض استفاده می‌کردند. این الگوها در پلتفرم‌های مدرنی مانند اینستاگرام نیز مشاهده می‌شوند، اما با پیچیدگی‌های بیشتری همراه هستند که ناشی از تنوع کاربران و امکانات فنی هر یک از این پلتفرم‌هاست.

در زمینه چندزبانگی و کدگردانی، بیرو^۲ (۲۰۱۹) در

پژوهش خود اشاره کرده است که در دنیای دیجیتال، ارتباطات چندزبانه جدیدی به وجود آمده که منجر به ایجاد شبکه‌ای چندزبانه شده و فعالیت‌های محلی و جهانی را تسهیل کرده است. این تغییرات به ظهور هویت‌های جدید کمک کرده‌اند. او بیان کرده است که برای افراد چندزبانه، انتخاب زبان و تغییر زبان^۳ ابزاری است که آن‌ها با استفاده از آن، تصویر خاصی از هویت فرهنگی یا فردی خود را به نمایش می‌گذارند و وابستگی خود را به یک جامعه خاص بیان می‌کنند. بیرو در مقاله خود به بررسی روش‌های چندزبانه محور دیجیتال دانشجویان دو زبانه (مجارستانی-رومانیایی) در رومانی پرداخته است و داده‌های تحقیق او شامل پروفایل‌های عمومی دانشجویان در فیسبوک^۴ بود و او در آن‌ها انتخاب زبان، تغییر زبان، و روش‌های ترکیبی را مورد بررسی قرار داد. سؤال پژوهشی او این بود که چگونه هویت زبانی این دانشجویان در فعالیت‌های ارتباطی مجازی‌شان شکل می‌گیرد. یافته‌های پژوهش او نشان داد روش‌های چندزبانه در رسانه‌های اجتماعی لزوماً به مهارت‌های زبانی به معنای سنتی مربوط نمی‌شود که می‌تواند فضایی برای حل تعارضات هویتی زبانی باشد. در داده‌های او، دانشجویان از منابع زبانی و نشانه‌های متنوع خود به روش‌های مختلفی استفاده کردند تا هویت برخط خود را بیان کرده و بسازند و به امکانات چندوجهی دنیای دیجیتال تکیه کنند. در نهایت او به این نتیجه دست یافت که درباره کاربران چندزبانه در فضای دیجیتال، ترکیب زبان‌های مختلف در نام‌های کاربری، راهی برای نمایش هویت چندفرهنگی آنها است. این موضوع به‌ویژه در جوامع مهاجر یا جهانی شده، مانند فارسی‌زبانان ساکن خارج از ایران، اهمیت ویژه دارد. به عنوان مثال، استفاده از واژگان انگلیسی در کنار فارسی می‌تواند نشان‌دهنده تعامل این کاربران با فرهنگ جهانی باشد. از سوی دیگر، مارویک^۵ و بوید (۲۰۱۹) در تحقیقی درباره توییتر، بر نقش نام‌های کاربری در بازنمایی هویت جمعی تأکید کرده‌اند و نشان داده‌اند که این نام‌ها می‌توانند وابستگی‌های قومی، مذهبی یا فرهنگی را منعکس کنند. در زمینه زبان فارسی، پژوهش‌های محدودی به بررسی تعاملات زبانی در فضای دیجیتال پرداخته‌اند، اما این مطالعات اغلب بر محتوای پست‌ها یا گفتمان متنی متمرکز

3. Code-switching

4. Facebook

5. Marwick, A. E

1. Bechar-Israeli, H.

2. Biró, E.

تطبیق‌پذیر ایجاد می‌کنند که ممکن است از یک پلتفرم به پلتفرم دیگر متفاوت باشد و به نوعی بازتاب‌دهندهٔ واقعیت‌های نهانی آنان باشد. این پژوهش با تمرکز بر نام‌های کاربری اینستاگرام کاربران ایرانی، به بررسی و تحلیل این نام‌ها می‌پردازد و نقش آن‌ها را در بازتاب هویت‌های فردی و اجتماعی، فرهنگ دیجیتال و تحولات جامعه معاصر ارزیابی می‌کند.

توصیف داده‌ها

این مطالعه از رویکرد کیفی استفاده کرده و روش تحلیل مضمون^۶ را به کار برده است. این روش، که توسط براون^۷ و کلارک^۸ (۲۰۰۶) توسعه یافته، به دلیل انعطاف‌پذیری در شناسایی الگوهای معنایی و زبانی در داده‌های متنی، برای تحلیل نام‌های کاربری مناسب است. رویکرد کیفی به پژوهشگر اجازه می‌دهد تا معانی نهفته در نام‌ها را بدون پیش‌فرض‌های آماری بررسی کند. این رویکرد به درک عمیق‌تری از نحوه تأثیر فرهنگ و زمینه‌های اجتماعی بر نام‌های انتخابی کاربران کمک می‌کند و به جستجوی معانی پیچیده‌تر در پس زمینه‌های زبانی و فرهنگی می‌پردازد. برای این منظور، ۲۰۰ نام کاربری از پروفایل‌های فعال کاربران فارسی‌زبان اینستاگرام، بین فروردین ۱۴۰۳ تا اسفند ۱۴۰۳ به صورت تصادفی از میان پروفایل‌های عمومی جمع‌آوری شد. معیارهای ورود به مطالعه، تأیید هویت ایرانی (از طریق بررسی محتوا، پست‌ها و مصاحبه در موارد مبهم) و تسلط به زبان فارسی (با تحلیل محتوای پروفایل) بودند. حجم نمونه بر اساس اصل اشباع نظری تعیین شد؛ به‌طوری‌که پس از تحلیل ۲۰۰ نام، الگوهای جدیدی شناسایی نشد و جمع‌آوری داده‌ها متوقف گردید.

فرآیند پژوهش در شش مرحله اصلی طراحی گردید:

۱. آشنایی با داده‌ها: جمع‌آوری نظام‌مند نام‌ها و بررسی اولیهٔ آنها برای درک کلی
۲. کدگذاری اولیه: شناسایی ۸۵ کد مبتنی بر الگوهای زبانی (ترکیب فارسی، عربی، انگلیسی) و عناصر عددی-نمادین. برای افزایش اعتبار، کدگذاری توسط دو پژوهشگر مستقل انجام و اختلافات از طریق بحث حل شد.
۳. خلق مضامین: تبدیل کدها به مضامین اولیه (مانند «هویت مذهبی») و بازبینی آن‌ها به مضامین نهایی

بوده‌اند تا نام‌های کاربری (رضوی دینانی، ۱۴۰۲). خوش‌سبک (۲۰۱۸) در پژوهش خود به این نکته اشاره کرده است که کاربران فضای مجازی هویت برخاسته از خود را از طریق عملکرد دیجیتال در فضای اجتماعی رسانه‌ها بازسازی می‌کنند و این کار را با تکیه بر گفتمان زبانی‌هایی که به هدف‌های اجتماعی-فرهنگی خود انتخاب کرده‌اند، انجام می‌دهند. آن‌ها با فراتر رفتن از محدودیت‌ها و محافظه‌کاری‌های اجتماعی و فرهنگی، به وسیله آواتارهای فیس‌بوک و تصویری که به صورت برخط دستکاری شده‌اند، خود را معرفی می‌کنند. در سطح جهانی، لاتس^۱ و کرستن^۲ (۲۰۲۴) استدلال می‌کنند که نام‌های کاربری بخشی از «فرهنگ دیجیتال» هستند که تحت تأثیر عوامل محلی (مانند زبان و سنت‌ها) و جهانی (مانند فناوری و روندهای بین‌المللی) شکل می‌گیرند. این دیدگاه با نظریهٔ هویت دیجیتال تورکل (۲۰۱۹) هم‌راستا است که هویت برخاسته از ترکیبی از «خود واقعی»^۳ و «خود ارائه‌شده»^۴ می‌داند. همچنین، بوید (۲۰۱۴) در کتاب خود درباره هویت در رسانه‌های اجتماعی، بر این نکته تأکید دارد که نام‌های کاربری می‌توانند به‌عنوان «تکیه‌گاه»^۵ برای هویت عمل کنند و در عین حال، انعطاف‌پذیری لازم برای خلاقیت را فراهم کنند.

با وجود این پیشینهٔ غنی، شکاف پژوهشی قابل‌توجهی در تحلیل کیفی نام‌های کاربری کاربران فارسی‌زبان در اینستاگرام وجود دارد. این پلتفرم، که به دلیل تمرکز بر محتوای بصری و تعاملات کوتاه، با تویتر یا فیس‌بوک متفاوت است، بستری منحصر به فرد برای مطالعه نام‌گذاری ارائه می‌دهد. این پژوهش با تمرکز بر این موضوع، تلاش می‌کند تا این خلأ را پر کند و درک عمیق‌تری از تعامل زبان فارسی با فرهنگ دیجیتال ارائه دهد.

در نهایت، انتخاب نام کاربری یک فرآیند آگاهانه و هدفمند است که به‌طور خاص طراحی شده تا نشانه‌هایی از هویت فرد پشت نام را به مخاطبان منتقل کند. این افشاگری می‌تواند ابعاد مختلف هویت، از جمله علایق و باورهای شخصی فرد را آشکار سازد و تحت تأثیر واقعیت‌ها و هنجارهای اجتماعی قرار گیرد. در واقع، کاربران هویتی

1. Lotze, N.

2. Kersten, S.

3. Real self

4. Presented Self

5. Anchor Points

6. Thematic Analysis

7. Braun, V.

8. Clarke, V.

(مانند «بازنمایی فرهنگی»).

۴. بازبینی مضامین: ادغام مضامین هم‌پوشان (مثلاً «هویت مذهبی» و «بازنمایی فرهنگی») و اطمینان از هم‌سویی با پرسش پژوهش.

۵. تعریف نهایی مضامین: سازماندهی مضامین در قالب پنج دسته اصلی (جدول ۱).

ع. گزارش یافته‌ها: ارائه نتایج در جداول و نمودارها با ذکر مثال‌های عینی.

در خصوص شناسایی هویت حرفه‌ای یا علایق، ۱۰ درصد از نام‌ها به شغل، تحصیلات یا سرگرمی‌های کاربران اشاره داشتند. به‌عنوان مثال، نام‌های کاربری مانند "Engineer_Ali"، "Dr_Mohsen"، "Photographer_Iran"، "BookWorm88" و "MusicLover_IR" وجود داشتند. این نام‌ها اغلب با پسوندهای جغرافیایی مانند "Iran" یا اعداد ترکیب شده بودند. این مضمون نشان‌دهنده تمایل

کاربران به نمایش جنبه‌های خاص زندگی خود، مانند حرفه یا علایق شخصی آنها، است و می‌تواند با اهداف شبکه‌سازی و خودنمایی مرتبط باشد.

همچنین، بررسی نام‌های کاربری نشان داد که ۵ درصد از آن‌ها از عبارات طنزآمیز یا غیرمعمول استفاده کرده‌اند. نام‌هایی مانند "Khar_Mah" ترکیبی طنزآمیز از «خر» و «ماه»، "PizzaLover_IR"، "SleepyCat_99" و "Nooshabeh" (ارجاع طنز به نوشابه) در این دسته قرار می‌گیرند. در داده‌های جمع‌آوری شده، این مضمون کمتر رایج بود، اما تنوع و خلاقیت کاربران را در ابراز هویت نشان می‌داد و ممکن است به‌عنوان راهی برای جلب توجه یا ایجاد سرگرمی انتخاب شده باشد. در جدول زیر، فراوانی، تعداد و مثال‌های هر مضمون به‌صورت دقیق نشان داده شده است:

جدول ۱. مضامین نام‌های کاربری کاربران فارسی‌زبان اینستاگرام

مضمون	درصد	تعداد	مثال‌ها	توضیحات تکمیلی
نام‌های شخصی	۳۵٪	۷۰	AliRezaei79, Sara_Karimi1995	اغلب با اعداد یا پسوندهای ساده
خلاقیت زبانی	۳۰٪	۶۰	Bahaaar_, PersianStar	کدگردانی و بازی با حروف رایج بود
بازنمایی فرهنگی	۲۰٪	۴۰	TehranGirl, HafezLover	ارجاع به شهرها و شاعران برجسته
هویت حرفه‌ای	۱۰٪	۲۰	Photographer_Iran, Dr_Mohsen	نمایش شغل یا علاقه با جزئیات محدود
طنز و خلاقیت	۵٪	۱۰	Khar_Mah, PizzaLover_IR	عبارات غیرمعمول و طنزآمیز

گل ایرانی، @Shirin_Love شیرین + عشق و @Iran_ArtGallery گالری هنر ایران
ع. مفاهیم انگلیسی جهانی مانند @Happy_Iranian، @Tehran_Explorer و @Peace_In_Iran
در تحلیل زبانی، سه رویکرد اصلی به کار گرفته شد:
(۱) ترجمه تحت‌اللفظی مفاهیم فارسی به انگلیسی
(۲) بازی‌های زبانی با استفاده از ابهام معنایی یا جایگزینی اعداد به جای حروف فارسی
(۳) رمزگردانی بین فارسی و انگلیسی
همچنین، تحلیل فرافرهنگی نقش نمادهای ملی ایرانی (مانند تخت جمشید یا آرش کمانگیر) را در شکل‌گیری نام‌های کاربری بررسی کرد.
پایایی داده‌ها با روش تثلیث^۱ (کدگذاری توسط دو پژوهشگر)، مستندسازی دقیق فرایندها و مصاحبه در موارد

نام‌های کاربری بر اساس الگوهای زبانی و ترکیب عناصر فارسی، عربی و انگلیسی و اعداد و نمادها به دسته‌های زیر قابل تفکیک بودند:

۱. نام‌های شخصی فارسی و عربی مانند (مانند @Sara و @ Ali)

۲. ترکیب نام‌های شخصی با مفاهیم فارسی مانند @Arash_Kamangir آرش کمانگیر و @Neda_Sheyda ندا + شیدا که ترکیب نام «ندا» با مفهوم عرفانی «شیدا» (دیوانه عشق) است.

۳. مفاهیم ایرانی خالص مانند @TakhtJamshid (تخت جمشید)، @SofrehAghd (سفره عقد)

۴. اسامی ایرانی و عربی همراه با اعداد یا نماد (مانند @Sara_1375 سال تولد ۱۳۷۵، Ali_50Teh اشاره به منطقه ۵۰ تهران و Nima_Star★ ستاره به عنوان نماد)

۵. ترکیب کلمات فارسی-انگلیسی مانند @Persian_Gol

1. Triangulation

مبهم تقویت شد (عباس‌زاده و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۵۱). با این حال، محدودیت‌هایی مانند حجم نمونه محدود، تمرکز بر یک پلتفرم (اینستاگرام) و احتمال سوگیری در تأیید هویت کاربران وجود داشت. این محدودیت‌ها زمینه را برای پژوهش‌های آینده با نمونه‌های بزرگ‌تر و چندپلتفرمی فراهم می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تحلیل کیفی نام‌های کاربری کاربران فارسی‌زبان در اینستاگرام و پاسخ به دو سؤال پژوهش حاضر یعنی «چه مضامینی در نام‌های کاربری کاربران فارسی‌زبان قابل شناسایی است؟» و «این نام‌ها چگونه هویت فردی و فرهنگ جمعی را بازتاب می‌دهند؟» انجام شد. یافته‌ها نشان‌دهنده تنوع قابل توجهی در الگوهای نام‌گذاری است که نه تنها ریشه در سنت‌های زبانی و فرهنگی ایران دارد، بلکه با نوآوری‌های دیجیتال و تعاملات جهانی نیز هم‌راستا شده است. این نتایج با پیشینه نظری و تجربی پژوهش هم‌خوانی دارد و در عین حال، به شکاف‌های موجود در مطالعات نام‌شناسی اجتماعی و هویت دیجیتال در زمینه زبان فارسی پاسخ می‌دهد. براساس تحلیل مضمون، پنج مضمون اصلی در نام‌های کاربری شناسایی شد: «نام‌های شخصی» (۳۵٪)، «خلاقیت زبانی» (۳۰٪)، «بازنمایی فرهنگی» (۲۰٪)، «هویت حرفه‌ای» (۱۰٪) و «طنز و خلاقیت» (۵٪). این مضامین نشان‌دهنده طیف گسترده‌ای از راهبردهای هویت‌سازی هستند که کاربران فارسی‌زبان به کار می‌برند. برای مثال، «نام‌های شخصی» مانند "AliRezaei79" و "Sara_Karimi1995" بیانگر تمایل به حفظ هویت فردی و تداوم سنت نام‌گذاری در فضای غیردیجیتال است، همان‌طور که لو پیچ و تابوره-کلر (۱۹۸۵) نام را به‌عنوان بازنمایی هویت فردی توصیف کرده‌اند. این یافته با دیدگاه سنتی نام‌شناسی (میل^۱، ۱۸۴۳) که نام‌ها را صرفاً شناسه می‌داند، تا حدی سازگار است، اما استفاده از اعداد و پسوندها نشان‌دهنده انطباق این سنت با نیازهای دیجیتال برای تمایز و یکتایی است. البته ذکر این نکته حائز اهمیت بسیار است که هویت واقعی افراد ممکن است به دلایل مختلفی از جمله شغلی، اجتماعی یا امنیتی پنهان بماند. به عنوان مثال، معلمان، استادان دانشگاه یا مدیران ممکن است ترجیح دهند هویت واقعی خود را در پلتفرم‌های دیجیتال افشا نکنند تا از

نظارت‌های احتمالی مانند توجه نهادهای نظارتی یا دانش‌آموزان خود در امان بمانند. این پنهان‌کاری می‌تواند تأثیر زیادی بر انتخاب نام‌های کاربری داشته باشد، زیرا افراد سعی می‌کنند هویتی را بسازند که متناسب با شرایط اجتماعی و حرفه‌ای‌شان باشد. علاوه بر این، بحث هویت‌های چندگانه در فضای مجازی و به‌ویژه در اینستاگرام نیز قابل توجه است. بسیاری از کاربران ممکن است حساب‌هایی مجزا برای جنبه‌های شخصی و حرفه‌ای زندگی خود ایجاد کنند. به عنوان مثال، افرادی مانند پزشکان ممکن است در حساب شخصی خود در مورد علایق و فعالیت‌های غیررسمی خود مطالبی منتشر کنند، در حالی که حساب حرفه‌ای آن‌ها به مسائل تخصصی پزشکی و پاسخ به سؤالات بیماران مربوط می‌شود. این مقوله به ضرورت داشتن هویت چندگانه در دنیای دیجیتال اشاره دارد و نشان‌دهنده فشارهای اجتماعی یا هنجارهایی است که کاربران را وادار به ایجاد هویت‌های متنوع می‌کند.

بنابراین، در حالی که نام کاربری می‌تواند نمایانگر فردیت و خلاقیت باشد، در عین حال ممکن است بازتابی از پنهان‌کاری و وجود هویت‌های چندگانه در دنیای دیجیتال نیز باشد. این موضوع می‌تواند در تحلیل‌های آینده این پژوهش مورد بررسی بیشتر قرار گیرد و به درک عمیق‌تری از هویت افراد در فضای مجازی کمک کند.

مضمون «خلاقیت زبانی» مانند "Bahaaar_" و "PersianStar" با یافته‌های کازابا و بورکووا (۲۰۲۲) هم‌راستاست که ترکیب‌های زبانی و نمادین را ابزاری برای نمایش خلاقیت و تعادل بین فردیت و تعلق گروهی معرفی کرده‌اند. این الگو همچنین تأییدکننده نظریهٔ بیرو (۲۰۲۰) درباره رمزگردانی در جوامع چندزبانه است، به‌ویژه در میان مهاجران فارسی‌زبان که با ترکیب فارسی و انگلیسی، هویت چندفرهنگی خود را بازتعریف می‌کنند. این نوسان بین سنت و مدرنیته، که آپادورای (۱۹۹۶) نیز به آن اشاره کرده، نشان می‌دهد که کاربران فارسی‌زبان در اینستاگرام به‌طور فعال در حال مذاکره میان ارزش‌های محلی و جهانی هستند. «بازنمایی فرهنگی» مانند "TehranGirl" و "HafezLover" پیوند عمیق نام‌ها با میراث فرهنگی ایران را آشکار می‌کند. این مضمون، دیدگاه مدرن نام‌شناسی (هادلستون و پولام، ۲۰۰۲) را تأیید می‌کند که نام‌ها را معنادار و بخشی از بافت فرهنگی می‌داند. ارجاع به شهرها و شاعران برجسته، همان‌طور که مارویک و بوید (۲۰۱۹) در

تویتر مشاهده کردند، وابستگی‌های جمعی را بازتاب می‌دهد و نام‌ها را به «تکیه‌گاه» هویت تبدیل می‌کند (بوید، ۲۰۱۴). این یافته نشان‌دهندهٔ تداوم سنت ادبی و تاریخی ایران در فضای دیجیتال است، اما استفاده از زبان انگلیسی در برخی موارد مانند "TehranGirl" بیانگر نفوذ فرهنگ جهانی و تعامل با مخاطبان بین‌المللی است. مضمون «هویت حرفه‌ای» مانند "Photographer_Iran" و "Dr_Mohsen" ، اگرچه کمتر رایج است، نشان‌دهندهٔ استفاده راهبردی از نام‌ها برای شبکه‌سازی و خودنمایی است. این الگو با تحلیل آندروسوپولوس (۲۰۲۱) همخوانی دارد که نام‌های کاربری را ترکیبی از عناصر هویتی ثابت (مانند شغل) و خلاقیت فردی توصیف می‌کند. افزودن پسوندهای جغرافیایی مانند "Iran" نیز هویت ملی را به‌عنوان بخشی از خود ارائه‌شده (تورکل، ۲۰۱۹) برجسته می‌کند و نقش اینستاگرام را به‌عنوان بستری برای نمایش حرفه‌ای تقویت می‌کند. در نهایت، «طنز و خلاقیت» مانند "Khar_Mah" و "PizzaLover_IR" ، هرچند کم‌تعداد، خلاقیت زبانی و خودبیانگری کاربران را نشان می‌دهد. این مضمون با پژوهش بچار-اسرالی (۱۹۹۵) درباره استفاده از نام‌های مستعار برای طنز و اعتراض هم‌راستاست و تأیید می‌کند که نام‌ها در اینستاگرام می‌توانند ابزاری برای جلب توجه یا سرگرمی باشند. این انتخاب‌ها، به‌ویژه در ترکیب‌های غیرمعمول مانند "Khar_Mah" ، بیانگر انعطاف‌پذیری هویت دیجیتال و دور شدن از محدودیت‌های محافظه‌کارانه‌ای است که خوش‌سبک (۲۰۱۸) به آن اشاره کرده است.

از منظر استدلالی، این یافته‌ها نشان می‌دهند که نام‌های کاربری فارسی‌زبانان در اینستاگرام فراتر از یک برچسب ساده، آینه‌ای از تعاملات پیچیده میان هویت فردی و فرهنگ جمعی هستند. کاربران با انتخاب نام‌هایی که هم‌زمان ریشه در سنت دارند (مانند ارجاع به شاعران یا مفاهیم ایرانی) و با عناصر مدرن (مانند رمزگردانی و طنز) غنی شده‌اند، هویتی تطبیق‌پذیر می‌سازند که از پلتفرمی به پلتفرم دیگر قابل تغییر است، همان‌طور که لاتس و کرستن (۲۰۲۴) به تأثیر فرهنگ دیجیتال بر نام‌گذاری اشاره کرده‌اند. این انطباق‌پذیری، پاسخی به نیازهای فضای دیجیتال برای یکتایی و تعامل است و در عین حال، نشان‌دهنده قدرت کاربران در بازتعریف هویت خود است، برخلاف نام‌گذاری سنتی که توسط دیگران انجام می‌شود (کوستانسکی و پوزی، ۲۰۱۶). با این حال، محدودیت‌هایی مانند حجم نمونه

محدود (۲۰۰ کاربر) و تمرکز صرف بر اینستاگرام ممکن است تعمیم‌پذیری یافته‌ها را کاهش دهد. همچنین، تأیید هویت در برخی موارد احتمالاً با سوگیری همراه بوده است. با وجود این، استفاده از کدگذاری مستقل و مستندسازی دقیق، اعتبار و پایایی تحلیل را تقویت کرده است. در مجموع، این پژوهش نشان می‌دهد که نام‌های کاربری فارسی‌زبانان در اینستاگرام نه تنها بازتاب‌دهندهٔ هویت فردی و فرهنگ جمعی هستند، بلکه به‌عنوان شاخص حساس برای ردیابی تحولات اجتماعی و فرهنگی در جامعه معاصر ایران عمل می‌کنند (ون لانگندونک، ۲۰۰۷). این نتایج، ضرورت مطالعات بیشتر در زمینه نام‌شناسی دیجیتال و تعاملات زبانی در پلتفرم‌های بصری را برجسته می‌کند تا درک جامع‌تری از هویت دیجیتال فارسی‌زبانان در جهان متصل امروزی به دست آید. با توجه به یافته‌ها و محدودیت‌های پژوهش حاضر، پیشنهادات زیر برای توسعه مطالعات آینده در حوزهٔ نام‌شناسی دیجیتال و هویت در فضای مجازی ارائه می‌شود:

- بررسی تفاوت‌های نام‌های کاربری در پلتفرم‌های مختلف مانند تویتر، تلگرام، و تیک‌تاک برای درک تأثیر ویژگی‌های فنی (محدودیت کاراکتر، امکانات بصری) و هنجارهای اجتماعی هر پلتفرم بر انتخاب نام‌ها.
- مقایسهٔ نام‌های کاربری فارسی با سایر زبان‌ها (مانند عربی، ترکی) برای شناسایی شباهت‌ها و تفاوت‌های فرهنگی در بازنمایی هویت دیجیتال.
- ردیابی تغییرات نام‌های کاربری در بازه‌های زمانی مشخص (برای مثال هر ۵ سال یک بار) برای بررسی تأثیر تحولات اجتماعی-سیاسی یا روندهای جهانی (مانند همه‌گیری کووید-۱۹) بر هویت‌سازی دیجیتال.
- مطالعهٔ انگیزه‌های کاربران برای تغییر نام‌های خود (مثلاً از نام واقعی به مستعار) و ارتباط آن با رویدادهای شخصی یا جمعی.
- تحلیل تفاوت‌های جنسیتی در انتخاب نام‌های کاربری (مثلاً استفاده از نمادهای زنانه/مردانه) و ارتباط آن با نقش‌های اجتماعی یا کلیشه‌های فرهنگی.
- مطالعهٔ نام‌های کاربری نوجوانان در مقایسه با بزرگسالان برای درک تأثیر مراحل رشد شناختی و فشار همسالان بر هویت دیجیتال.

- بررسی نام‌های کاربری فارسی‌زبانان ساکن خارج از ایران برای شناسایی الگوهای رمزگردانی زبانی (ترکیب فارسی-انگلیسی/فرانسوی) و بازتاب هویت‌های چندفرهنگی یا حسرت وطن.
- مطالعه نقش نام‌های کاربری در ایجاد اجتماعات مجازی میان مهاجران و حفظ پیوندهای فرهنگی با ایران.
- ترکیب روش‌های کیفی (مصاحبه‌های عمیق) با تحلیل‌های کمی (داده‌کاوی کلان‌داده) برای بررسی رابطه بین نام‌های کاربری و محتوای منتشرشده (پست‌ها، استوری‌ها) در پروفایل‌ها.
- استفاده از هوش مصنوعی و پردازش زبان طبیعی^۱ برای شناسایی خودکار مضامین هویتی در حجم بزرگتری از داده‌ها.
- مطالعه انگیزه‌های کاربران برای ایجاد حساب‌های متعدد (شخصی، حرفه‌ای، ناشناس) و راهبردهای مدیریت هویت در فضای دیجیتال.
- بررسی تنش بین افشای هویت و حفظ حریم خصوصی در نام‌های کاربری، به ویژه میان اقشار حساس (مانند روزنامه‌نگاران، فعالان اجتماعی).
- تحلیل نام‌های کاربری مرتبط با فروشندگان اینترنتی یا اینفلوئنسرها برای شناسایی راهبردهای بازاریابی و ارتباط آن با هویت برند.
- همکاری با متخصصان امنیت سایبری برای بررسی خطرات مرتبط با افشای هویت از طریق نام‌های کاربری.
- طراحی مدل‌های نظری مبتنی بر فرهنگ ایرانی (مانند تأثیر ادبیات کلاسیک یا مذهب) برای تفسیر نام‌های کاربری، به جای تکیه صرف بر نظریه‌های غربی.
- بررسی نقش اسطوره‌ها و نمادهای ملی (مانند فردوسی، خیام) در شکل‌گیری هویت دیجیتال کاربران.

References

- Abazadeh, M., & Hosseinpour, E. (2011). The application of trinity in qualitative research (with an emphasis on grounded theory approach). *Methodology of Social Sciences and Humanities*, 17 (67), 147-166. [In Persian]
- Ahmadi, B., Zandi, B., Najafian, A., & Rovshan, B. (2018). Personal naming in Baneh: A socio-onomastic study. *Research in Western Iranian Languages and Dialects*, 6(22), 1-19. [In Persian]
- Ainiala, T., & Ostman, J-O. (2017). *Socio-onomastics: The pragmatics of names*. Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Alford, R. D. (1988). *Naming and identity: A cross-cultural study of personal naming practices*. HRAF Press.
- Anderson, J. M. (2007). *The grammar of names*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199297412.001.0001>
- Androutsopoulos, J. (2021). Polymedia in interaction. *Pragmatics and Society*, 12(5), 707-724.
- Appadurai, A. (1996). *Modernity at large: Cultural dimensions of globalization*. University of Minnesota Press.
- Bechar-Israeli H. (1995). From <Bonehead> to <cLoNehEad>: Nicknames, play, and identity on Internet Relay Chat. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 1 (2). Retrieved from <https://academic.oup.com/jcmc/article/1/2/JCMC127/4584330>
- Biró, E. (2019). Linguistic identities in the digital space. *Acta Universitatis Sapientiae, Philologica*, 11(2), 37-53.
- Bosworth, C. E. (1996). *The new Islamic dynasties: A chronological and genealogical manual*. Edinburgh University Press.
- Boyd, D. (2014). *It's complicated: The social lives of networked teens*. Yale University Press.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3 (2), 77-101.
- Cheang, J. (2008). Choice of foreign names as a strategy for identity management. *Intercultural Communication Studies* XVII (2), 197-202.
- Crystal, D. (2006). *Language and the Internet*. Cambridge University Press.
- Gammeltoft, P. (2023). Spatial focus or

- onomastic focus? An unsolved problem in digital onomastics. In U. Bijak, P. Swoboda, & J. B. Walkowiak (Eds.), *Onomastics in interaction with other branches of science: Volume 1. Keynote lectures. Toponomastics* (pp. 156–175). Jagiellonian University Press.
- Gillespie, T. (2010). The politics of 'platforms'. *New Media & Society*, 12 (3), 347-364.
- Hanks, P., Coates, R., & McClure, P. (Eds.). (2016). *The Oxford handbook of names and naming*. Oxford University Press.
- Huddleston, R., & Pullum, G. K. (2002). *The Cambridge grammar of the English language*. Cambridge, UK: CUP.
- Kaziaba, V., & Burkova, T. (2022). Adolescence—name—internet: How do german-speaking girls name themselves on the web? *Studien zur deutschen Sprache und Literatur*, 0 (47), 81-108. <https://doi.org/10.26650/sdsl2021-1027807>
- Khoshsabk, N. (2018). *Digital identities: Presentation of self through social media*. Doctora Dissertation, Monash University, Australia.
- Le Page, R., & Tabouret-Keller, A. (1985). *Acts of identity: Creole-based approaches to language and ethnicity*. Cambridge: CUP.
- Lotze, Netaya & Kersten, S. (2024). Digitale Onomastik". *Handbuch Sprache und digitale Kommunikation*, edited by Jannis Androutsopoulos and Friedemann Vogel, Berlin, Boston: De Gruyter, pp. 177-200. <https://doi.org/10.1515/9783110744163-009>
- Marwick, A. E., & Boyd, D. (2011). I tweet honestly, I tweet passionately: Twitter users, context collapse, and the imagined audience. *New media & society*, 13 (1), 114-133.
- Masoudi, H., & Razavi Dinani, E. (2024). Examining the formation of the religious message market on Instagram (A comparative analysis of the influence of religious discourses within Instagram). *Media and Communication Research*, 2 (3), 85-110. doi: 10.22034/mcr. 2025. 480827.1066. [In Persian]
- Mill, J. S. (1843). *System of logic*. John W Parker, London.
- Miller, D. (2011). *Tales from Facebook*. Polity Press.
- Paasonen, S. (2011). *Carnal resonance: Affect and online pornography*. MIT Press.
- Puzey, G., & Kostanski, L. (2016). *Names and naming: People, places, perceptions and power*. (pp. 1–282). Channel View Publications. <https://doi.org/10.24198/umbara.v4i2.23832>
- Turkle, S. (2011). *Alone together: Why we expect more from technology and less from each other*. Basic Books.
- Van Dijck, J. (2013). *The culture of connectivity: A critical history of social media*. Oxford University Press.
- Van Langendonck, W. (2007). *Theory and typology of proper names*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Walkowiak, J. B. (2016). *Personal name e policy: From theory to practice*. Poznań: Wydział Neofilologii UAM, Doi 10.14746/9788394601720
- Zandi, B. (2017). A sociolinguistic study of naming in Mahabadi. *Research in Western Iranian Languages and Dialects*, 5 (19), 1-18. [In Persian]
- Zandi, B. , & Vasegh, E. (2021). Trends in naming men and women of four generations in Iran: A sociolinguistic study. *Language and Translation Studies (LTS)*, 53 (4), 165-195. doi: 10.22067/lts.v53i4.88045. [In Persian]
- Zandi, B. , Latifi, A. , Karimi FiroozJaei, A. & Ahmadkhani, M. (2020). Identity transformation and changing the person's name: Observing social changes in the field of social onomastics. *Quarterly of Social Studies and Research in Iran*, 9(3), 641-664. Doi: 10.22059/jisr. 2020.300918.1053. [In Persian]
- Zandi, B. , Motesharrei, S. M., &Yousefi Rad, F. (2021). The roadmap of onomastics studies: From traditional approach to socio-cognitive approach. *Journal of Sociolinguistics*, 4 (2), 11-28. doi: 10.30473/il.2021.57361.1432. [In Persian]